URMĂRIND „SEMNALELE“ DIN NUMERELE NOASTRE TRECUTE

CRIȘUL, U.T.A. ȘI A.S.A. TG. MUREȘ TREBUIE SĂ SE REDRESEZE

REDACTORII NOȘTRI PĂTRUND ÎN MIEZUL FRĂMÎNTĂRILOR INTIME ALE CELOR TREI DIVIZIONARE „A“

VLAD CREDE ÎN RESURSELE CRIȘULUI

Înaintea meciului cu universitarii clujeni, într-una din camerele hotelului Astoria, mă aflam față-n față cu doi orădeni : *Bujor Mera, președintele clubului Crișul și antrenorul Ladislau Vlad.* Motivul ? Explicații directe de la sursă la ceea ce noi am numit săptămina trecută „cazul Crișul“.

NU DRAMATIZAM INSUCCESELE !

Rep. : Cum să interpretăm semnalele de alarmă privind echipa Crișul ?

B. Mera : De moment, trecătoare, cauzate de cu totul alte motive. Supărător este însă faptul că unii oameni din afara clubului le prezintă ziariștilor ca și cum ele ar exista în intimitatea echipei.

Rep. : Și totuși insuccesele de acasă...

B. M. : Ar fi foarte rău dacă le-am dramatiza. Poate că se întrevedeau chiar.

Rep. : Cum așa ?

B. M.: Simplu! Înainte de a lua startul în sezonul actual, pregătirile — să recunoaștem — n-au decurs în cele mai bune condițiuni. Euforia generală, determinată de rămînerea în prima divizie, și-a pus amprenta în perioada precompetițională la toți factorii de răspundere. Apoi, puținele acumulări înregistrate s-au pierdut și ele pe drum în turneul întreprins în U.R.S.S. timp de două săptămini, cînd antrenamentele au fost făcute nesatisfăcător.

Rep. : Se pare că vizați subiectul „rocadei Ferenczi — Vlad“, la care noi ne-am referit în numărul trecut.

B. M. : Deși am spus-o cu sinceritate, la timpul cuvenit, repet cauza schimbării intervenite : în primul rînd, Ferenczi a cerut expres acest lucru, motivînd că este într-o stare nervoasă deosebită și că are nevoie de o perioadă de liniște. L-am crezut, am discutat cererea lui și i-am aprobat-o. Bineînțeles că în acea plenară au ieșit la iveală și aspectele negative care apăruseră în activitatea lui Ferenczi, recunoscute de el.

Rep. : Credeți cumva că din dorința expresă a antrenorului Vlad de a aduce echipa în plenitudinea capacității ei reale, jucătorii acuză o anumită oboseală ?

B. M. : Categoric, nu ! Testele făcute de medicul Romulus Șandru au dezvăluit nici cea mai mică suprasolicitare.

Rep. : Și totuși revin din nou la incapacitatea echipei. Ceva nu este în regulă.

B. M. : Antrenorul Vlad e aici. Ar putea să vă explice mai competent.

JUCAM UN FOTBAL DE SALON, DE DOMNIȘOARE...

Ladislau Vlad : Bine ați spus. Ceva este în neregulă. Important este însă că unele din cauze le cunoaștem. Dar nu putem schimba totul peste noapte. E nevoie de timp. E drept, avem o echipă foarte tînără, cu multe talente. Dar fotbalul nu are nevoie numai de tehnicitate, ci și de *forță de joc* cu care să se impună. E nevoie ca jucătorii să se dăruiască total pe teren. Anul trecut, cineva spunea că în grădinița Crișului copiii s-au făcut mari și că timp de cîțiva ani nu vom avea probleme. Am această credință, cu amendamentul de a grăbi procesul lor de maturizare. Deseori se spune că la Oradea echipele oaspe pot cîștiga ușor. De ce ? *Jucăm un fotbal de salon, de domnișoare, fără a se lăsa să se înfeleagă prin aceasta că ei pleacă pentru joc dur.* Tînerețea unei echipe trebuie să fie întotdeauna obligatoriu în concordanță cu obrăznicia, în sensul bun al cuvîntului, cu bărbăția.

Rep. : Observația dv. este interesantă.

L. V.: Rețineți un amănunt. Știați că am încă și acum jucători în echipă care atunci cînd vin la antrenamente se comportă ca niște copii de școală, spunîndu-mi „sărut mîna“ în loc de „bună ziua“ ? Eu nu zic să nu respecți pe cineva, dar această atitudine mă deranjează deoarece trădează totuși o anumită timiditate care, într-un anumit fel, se manifestă și pe teren în fața adversarului direct. Înaintea meciului cu Dinamo Bacău, i-am auzit pe unii jucători vorbind : „Ce crede Ghiță, că o să-i meargă la Oradea ?“ sau „Nu mă sperii de acest Dembrovschi“. Deci jocul îl cîștigaseră încă din ajun.

Rep. : Și ce e rău în asta ?

L. V. : Vă spun eu. Cînd intră pe teren, acestor „curajoși“ li se taie piciorarele în fața jucătorilor de valoare. Dintr-odată, nu mai sînt aceiași dinaintea jocului. Poate că ne lipsește, știu eu, un jucător cu mai bogată experiență care să dea atrip echipei, să o stimuleze în a exploata o stare de fapt, creată pe teren. Amintiți-vă, de cîte ori am condus cu 1—0 și în final tabela de marcaj ne-a fost nefavorabilă.

Rep. : Cît de sever este antrenorul cu elevii săi ?

L. V. : În nici un caz nu sînt de acord cu chiulul la antrenamente ; în nici un caz, dacă un Tomeș sau Harșani, sau eu știu care alt jucător, nu mă convinge că este apt de a îmbrăca tricoul în etapa respectivă, nu-l prefer în acea duminică.

Rep. : Ca să punem punct discuției noastre, ce speranțe are antrenorul Vlad, în lumina celor expuse ?

L. V : Cred în resursele reale pe care echipa le are, cred în sprijinul secției de fotbal și al conducerii clubului. Atîta cît îmi stă în putință, mă voi strădui ca de la Oradea și poate nu numai de acolo (n.a. aluzie la jocurile în deplasare) în locul semnalelor de alarmă să întîlnești și vești bune. Cu o condiție : și jucătorii să subscrie la aceasta.

Așteptăm.

Stelian TRANDAFIRESCU

VIITOAREA ETAPĂ — 2 NOIEMBRIE

București : DINAMO — U. T. Arad
Iași : POLITEHNICA — F. C. ARGEȘ Pitești
Oradea : CRIȘUL — STEAGUL ROȘU Brașov
Tg. Mureș : A.S.A. — RAPID București
Petroșani : JIUL — UNIVERSITATEA Craiova
Constanța : FARUL — DINAMO Bacău
București : STEAUA — UNIVERSITATEA Cluj
Cluj : C.F.R. — PETROLUL Ploiești

NU SE POATE PUNE PUNCT „COMPL

A trecut aproape o lună de la partida de tristă amintire pe care U.T.A. a susținut-o la Varșovia, în compania Legiei, încheiată cu acel rezultat atît de curios (0—8 final, 0—0 la pauză), scorul menținîndu-se 1—0 în favoarea campioanei Poloniei pînă în min. 70. După care a urmat o prăbușire poate unică în istoria fotbalului românesc : șapte goluri s-au succedat în următorul sfert de oră !

De atunci, aproape că nu trec 2—3 zile fără ca U.T.A. și antrenorii ei să nu fie invitați, la Arad, la cite o ședință cu același subiect : meciul de la Varșovia. Se la cuvîntul, se aduc acuzații, se trasează sarcini, se dau sancțiuni. De citva timp, la U.T.A. plouă cu sancțiuni. Mai întîi echipa ca entitate, apoi antrenorii, jucătorii, unele pe merit.

Au început discuții neprincipiale (revista noastră a arătat citeva în numărul trecut) între antrenori, între conducere și antrenori, între antrenori și jucători, între jucători. Mulți dintre ei nici nu mai ies pe stradă, la Arad. Sînt „stigmatizați“. Firește, cei ce i-au adulat pe campioni, cei ce i-au purtat pe brațe în noaptea aceea, la hotelul Astoria, după meciul de la Cluj, cu „U“, doresc explicații. Dar ce explicații s-au dat, ca să folosim un exemplu mai recent, după acel 1—7 al echipei naționale în partida de la Zürich ? Ne-am amintit de acest rezultat pentru că cel de la Varșovia are foarte multe similitudini cu „Zürich“-ul, fiindcă e la fel de neexplicat și necxplicabil ca și acesta. Și e cu atît mai de neexplicat cu cît, iată, săptămina trecută, reprezentativa noastră olimpică a întrecut 11-le național al Poloniei, chiar în fief-ul său !

De ce scriem aceste rînduri ? Pentru că duminică, la Craiova, am văzut o echipă campioană prăbușită

Dinamovist Coman a făcut pe litoral un joc excelent, care l-a adus din nou în discuția pentru echipa națională. Iată-l respingînd cu mijlocul unui bucheț de coechipieri și adversari (foto : S. BRAȘOVEANU)

ÎNCĂ UN „S. O. S.“ PE MUREȘ

La 24 septembrie, revista noastră trăgea primul semnal de alarmă *„Naufragiul A.S.A.-ei este inevitabil ?“*. Atunci echipa de pe Mureș deținea „lanterna“ cu două puncte din șase partide. Dar tot atunci, concludeam noi, *„situația nu trebuie dramatizată“* deoarece echipa *„dispune încă de suficiente resurse materiale, morale și timp pentru redresarea ei“*. Evident, nu puteam pretinde A.S.A.-ei să-și rezolve într-o singură lună toate problemele acute.

Astăzi însă, după alte trei etape și o perioadă de întrerupere (favorabilă, de regulă, pentru echipele intrate în derută), A.S.A. Tg. Mureș deține în continuare „lanterna“ cu numai trei puncte și cel mai slab golaveraj (5—21). Ceea ce înseamnă, deci, că nu a fost vorba doar de o „uitare de sine“ lungă de 4 etape și că ne găsim, de fapt, în fața unei probleme de fond : *valoarea modestă a echipei.*

Ca orice fenomen, actuala situație de fapt a echipei își are cauzele sale. Să căutăm, ca atare, aceste cauze, dar să fim convinși că doar *simpla depistare a lor nu rezolvă nimic.*

Se invocă drept cauză supremă, în echipă și în afara ei, un șoc psihologic declanșat de acel 1—10 cu Steaua, șoc amplificat astăzi în conștiințele individuale ale echipei sub forma unei obsesii. Să ducem însă problema mai departe și să ne întrebăm dacă această este cumva *cauza fundamentală.* Evident — nu, și nu este cazul să ne ferim de adevăr. *Valoarea scăzută a echipei în ansamblu* — fapt recunoscut de toți cei cu care am discutat — *a generat întregul proces al decăderii ajunsă astăzi în faza critică.*

— *Dar,* au completat interlocutorii noștri, *mai sînt alte 5—6 echipe de același nivel cu noi.*

Fără să considerăm afirmația de mai sus drept o consolare (A.S.A. deține totuși ultimul loc !) admitem problema spre rezolvare și așa. Ne întrebăm atunci, firesc, ce lipsește echipei din Tg. Mureș pentru a-și depăși actuala condiție sau, în ultimă instanță, de ce A.S.A. nu este prima din grupul celor 6 formații modeste ? Sau, prin ce se poate reface echipa ?

rirea echipei, mai ales ca manieră de joc și unitatea sufletească, ne declara la Bacău, înainte de meci, antrenorul PETRE STEINBACH.

Se pare că nereușitele din primele etape au găsit cimp favorabil tocmai în climatul moral al echipei, accentuînd carențe mai vechi și mai noi, escamotate doar parțial de unele succese minore. Pentru că am auzit vorbindu-se despre existența unor „grupulețe“ în cadrul echipei care au același scop, dar care nu dispun de aceeași forță de argumentare. Iar aceste mici „clanuri“, fiecare cu optica sa, nu pot decît fărîmița puterea de luptă a unui „team“ chemat azi, mai mult ca niciodată să se lupte pentru a nu ieși din luptă. De fapt, disputa *„vechi-nou“* sau *„bătrîni-tineri“*, nu este încă clară în forma ei actuală mici pentru antrenorul Steinbach și nici pentru președintele asociației, col. Alexandru Florescu. Cert este doar că *„unii pun interesele lor individuale deasupra intereselor echipei“* și că *„echipa nu posedă personalități, ceea ce impune un efort susținut al tuturor celor ii dim teren, dar în această direcție trebuie să recunoaștem că nici un jucător n-a dat tot ce poate. Și posibilități există“.*

În virtutea acestor date cunoscute și sub imperiul firesc al tactului pedagogic, s-a încercat refacerea fizică, morală și tehnică a echipei. Fie prin antrenamente sporite ca număr și intensitate, fie prin măsuri disciplinare (*Stiko* și *Naghi* au fost trecuți o vreme la „tineret“ datorită vieții nu tocmai sportive). Și se va urmări în continuare procesul cu multă cumpă și fără șumătăți de măsură. Se pare însă că *problema vitală este* — după cum ne spunea duminică la Bacău, *Czako,* căpitanul echipei — *restabilirea moralului.* Înseamnă deci că la acest nivel psihologic și dificil trebuie intervenit de urgență, cu multă cura), maturitate, calm și prudență. *E necesară fuziunea morală,* și jucătorii o posedă, credem noi, după ce am urmări evoluția echipei pe malurile Bistriței.

La 29 octombrie lansăm încă un S.O.S. pentru echipa de pe Mureș.

ULUI LEGIA“?

...liceșt. Nici cînd a cucerit campionatul (să nu se supere orădenii !) n-a demonstrat că are în forțe mari personalități. A arătat, în schimb, unde poate duce buna pregătire fizică, tehnică, tactică și morală, culminînd în joc, dragostea pentru culorile clubului și pentru orașul natal. Or, la Craiova, U.T.A. a lăsat să se întrevadă că este ușor de smuls tocmai la capitolul cu care-și făcuse marile sale adversare în campionatul trecut : pregătirea psihică.

Tot timpul amintindu-li-se jucătorilor din Arad de Legia, de Varșovia, au început, parcă, să se vadă deja învinși în orice meci.

Dragi tovarăși din Arad ! Credem că, fie și cazul să se termine „campionatul post-Legia“. Credem că ar fi bine să se acorde din nou jucătorilor tehnicienilor de la U.T.A. accesul spre vestiare dinainte. Numai în felul acesta U.T.A. va trece peste momentul greu în care se află, va depăși această situație unică în istoria sa aproape 25 de ani, va redeveni U.T.A.

Nu putem încheia aceste rînduri fără a vă aduce la cunoștință, stimați cetățeni ai Aradului, o scrisoare primită ieri la redacție și semnată de *„numele unui grup de tineri simpatizanți ai U.T.A.-ei din com. Șeitin, jud. Arad“*, de cititorul nostru **Ion Ardelean** :

„Este tot mai clar că echipa noastră favorită, U.T.A., trece printr-o perioadă dificilă. De aceea, vrem ca prin intermediul revistei să transmiteți componenților echipei U.T.A. că în aceste clipe grele noi sîntem alături de ei, că îi vom susține și pe departe. Ne-a părut rău că meciul cu Petrolul s-a desfășurat simțim, la o oră nepotrivită pentru noi, nu sîntem angrenați în diferite treburi în cadrul comunei, și glasul nostru de încurajare nu s-a putut auzi pe teren. Îi asigurăm însă că de acum înainte la celelalte meciuri nu vom lipsi și vom susține cu aceleași sentimente simpatie ca și atunci cînd trebuia mergeau bine. Echipa U.T.A. război în continuare „copilul nostru drag“. Șocul dureros avut după meciul cu Legia este pe cale să se vindece“.

Aplaudînd gestul lui **Ion Ardelean** și al prietenilor săi, dați dovadă, stimați orădeni, că dovediți înțelegere față de U.T.A., față de cei ce au dus de cinci ori titlul național în lume dv. și de două ori „Cupa Romîniei“.

Mircea TUDORAN

CONSTANȚA. Portarul dinamovist notat cu 10 și care-l aduce în minusculul unui bucheț de coechipieri și adversari (foto : Șt. BRAȘOVEANU)

BACĂU. Fază de un rar dinamism la poarta mureșenilor. Băluță reia din voleu dar balonul va trece pe lîngă poartă. Se mai văd în „pachet“ Ciutac, Czako, Rugiubei și Toth (Dinamo Bacău — A.S.A. 1—0)

Foto : V. BOGDANEȚ

CURIERUL ARBITRAJELOR

AJUTOR ` RECIPROC. La meciul de la Pitești s-au înregistrat foarte puține infracțiuni de joc. Meritul este și al echipelor, dar și al brigăzii de arbitri bucureștene (**I. Drăghici, A. Münich și G. Retezan**), care a sancționat totul de la început, înăbușind — cum se spune — în față orice intenție de neregularitate. În plus, orice încercare de parlamentare pe teren a fost sancționată prompt (și regulamentar) de arbitrul **I. Drăghici,** cu lovituri libere indirecte. În felul acesta, echipele și-au văzut de joc, ușurînd și sarcina arbitrilor.

ASA DA! În primele 10 minute ale meciului de la Constanța, nervii jucătorilor scăpaseră din strune, aducînd în tribune temeri întemeiate că spiritul de fair-play va fi încălcat. Singurul om care putea să opereze decis și să le alunge, era conducătorul jocului, **Octavian Comșa** a făcut-o prompt, uneori, e adevărat, în dauna legii avantajului și a curgerii meciului. Dar acest fapt, departe de a i se reproșa, i-a adus... nota 10, pentru că intervențiile sale drastice, de loc conciliante, au impus de la început jucătorilor o atitudine disciplinată, far parudei o turnură corespunzătoare.

CARE A FOST APORTUL ARBITRILOR ? Un joc fără miză mare, două echipe — Petrolul și Politehnica, care au luptat corect pentru victorie și totuși un arbitraj care a nemulțumit! Brigada bucureșteană, condusă de **Ad. Macovei,** a manifestat multe deficiențe de stăpînire sau ofsaiduri cînd mingea venea de la adversar; a ignorat, nu o dată, legea avantajului, lăsînd în schimb să continuie jocul în situații clare de ofsaid, ca acelea din care a egalat Moldoveanu, sau cele în care Dincuță și Grozea erau pe punctul de a înscrie. Și, dacă totuși jocul nu a degenerat, aceasta este meritul jucătorilor, în primul rînd, care au salvat spectacolul, dar nu și reputația unui vechi arbitru divizionar.

O FAZĂ CARE A STÎRNIT DISCUȚII, în min. 20 al partidei de la Craiova: Strîmbeanu, cu mingea la picior, s-a infiltrat pe stînga, pătrunzînd lateral, în careul texitilgilor. Bîrău îi lese în întîmpinare și pune o „contră“ la balon. Strîmbeanu, mai fragil, se împiedică de piciorul lui Bîrău și cade spectaculos. Arbitrul **N. Mihăilescu** (București) indică imediat penalti, pe care Obiemenco îl transformă. După părerea noastră, arbitrul s-a grăbit luînd această măsură extremă, întrucît **Bîrău a lovit mingea și nu pe Strîmbeanu.**

EXCES DE ZEL. Arbitrul **Zaharia Drăghici** (Constanța) a condus la Brașov cu siguranță o partidă dinamică, dar disputată în limitele jocului corect. Temător probabil să nu piardă din mînă frînele disputei (o-a jucat totuși indirijit), a fluierat excesiv de „strîns“. În felul acesta legea avantajuiui a fost ignorată constant, spectacolul suferind prin fragmentarea jocului. Tușierii **M. Vlaiculescu** (Ploiești) și **V. Manole** (Constanța), deruiați de jocul la ofsaid, aplicat defectuos; al echipei Steaua, au semnalizat de cîteva ori greșit dar fără influență asupra rezultatului final.

CU O SINGURĂ EXCEPȚIE. La Bacău, brigada bucureșteană Gh. Popoviei — C. Bărbulescu — M. Ciiu a știut de conducu o partidă de luptă în care înfrîrile decise și ferme au rîdicat dese probleme de interpretare, probă la care **Gh. Popovici** s-a dovedit bine pregătit. Cu o singură excepție, în min. 42, cînd a „transformat“ o intrare regulamentară, credem noi, în fault în apropierea careului mureșan. Singurele noastre observații vizează pe tușierul **M. Ciiu,** depășit în două rînduri de problema ofsaiduiui. Și parcă, David, foarte dur în duelul direct cu talentatul Caniaro, ar fi meritat un avertisment. Nu l-a primit. În schimb a primit Gh. Popovici un punct mai puțin...

NOTE... COMENTARII... NOTE... COMENTARII...

LUPESCU ȘI... CEILALȚI FUNDAȘI CENTRALI

Meci gustat, cu acțiuni spectaculoase purtate în viteză cînd la o poartă, cînd la cealaltă, cu alternări de scor pline de neprevăzut și șapte goluri marcate. Iată atributele partidei Rapid—Jiul, care l-au satisfăcut pe deplin pe cei prezenți.

La prima vedere s-ar crede că meritul celor șapte goluri revine vervei deosebite a jucătorilor din ambele atacuri. Realitatea este cu totul alta. Vinovații principali sînt atît portarii, dar mai ales trei fundași centrali : Dan Coe, Stocker și Georgescu. Lupescu prin sobrietate și dirzenie în apărare ca și prin inspiratele incursiuni în atac, concretizate prin trancrierea a trei goluri, este un caz special, care merită elogii.

La polul opus Iul Lupescu, s-a situat Dan Coe, dezechilibrat atît din punct de vedere tactic, cît mai ales psihic. A fost suficient ca Jiul să conducă cu 1—0 pentru ca Dan să-și piardă iar cumpătul, să nu-și mai poată struni nervii, gafînd prin ținerea exagerată a mingii sau repezindu-se cu un ullu printre înaintașii Jiului. Golul inscris de L. Constantin, fi are pe conștiință Dan, căci, neținînd marcajul, l-a lăsat pe atacantul Jiului să pătrundă nestingherit spre poartă, tocmai printru-un culuar creat tiure el și Greavu.

În cealaltă tabără, Stocker și Georgescu, jucători cu gabarit impresionant pot fi considerați coautori ai victoriei Rapidului. Este nepermis ca ei fundași să lase pe adversar să ajungă primul la minge, să se înalțe fără dificultate, fără a fi măcar jenat. Ne referim la cele două goluri inscrise identic de Lupescu. Greșeala apărătorilor de la Jiul este cu atît mai gravă cu cît ei au avut timp suficient să se organizeze, să-și ia toate măsurile de precauție, căci ambele goluri au fost realizate în urma unor faze fixe (o lovitură liberă și un corner). Să amintim și de celălalt gol, înscris de astă dată printr-o splendidă reluare din voiё a aceluiași Lupescu. A fost într-adevăr un gol de chinograma, cu o biomecanică perfectă. De unde atîta dărnicie a fundașii Jiului ? Pe o rază de circa 5—6 m nu se afla nimeni în jurul lui Lupescu. Complet liber, meticulos, mîndrul fermecar a reluat imparabil, dar și fără dificultate, ca la antrenament.

Antrenorii se pot declara mulțumiți de eficacitatea echipelor lor. În schimb, nu credeam că pot fi satisfăcuți de participarea fundașilor centrali în locurile care au facilitat înscrierea golurilor, devenind un fel de „mediatori“ ai adversarilor.

Gh. NERTEA

FLORETA LUI NICUȘOR

Scriptie, victoria de la Constanța re-prezintă pentru formația Dinamo București o realizare cu dublu sens : ea vine după o lungă perioadă de insuccese înregistrate pe terenurile adversarelor — deci o semnificație de palmares — și aduce liderilor două puncte, de mare prestanță în intențiile, îndreptățite de altfel, de a cuceri titlul. Această victorie, obținută pe un teren unde oaspeții ciștigă îndeobște foarte greu, mai are însă o a treia dimensiune, trasată cu atîta claritate de mîinile de joc a dinamoviștilor bucureșteni, încît nici cei mai înfocat susporter constănțean nu a pus-o la îndoială. Această realitate ne-a îndemnat să ne oprim puțin asupra stilului de joc al actualului lider, admirabil inzestrat în toți componenții echipei și exprimat în teren mai cu seamă prin marea personalitate a internaționalilor de care dispune.

Concepția de joc a dinamoviștilor bucureșteni se face remarcată prin întuirea principalelor mijloace de execuție ale fotbalului modern — tehnică individuală ridicată, lucidiiate și organizare semnifică, perfecțiuni tactice de rezolvare a momentelor de apărare și atac, calm și omogenitate — toate îmbinînduse armonios și aplicate în folosul intereselor echipei și al spectacolului sportiv. Stilul dinamoviști (îi numesc așa pentru că mi se pare a fi, deocamdată, propriu numai echipei Dinamo București) mi-a amintit duminică de elasticitatea, eleganța, eficacitatea unei floretе bine mînuite. „Garda“ o dăruiește grupul de apărători, ai căror principal atu îl reprezintă siguranța și soliditatea, suficiente în general pentru a suplini unele asperități în tehnica individuală a fundașilor. Prinsă derabil, lama floretei își arată cele patru fațete ale sale, șclipind prin virtuțile tehnice ale cvartetului Gherghel — Dinu — Nunweiller VI. — Lăcescu, plăcute la privit în mișcări terenului, pentru toată lumea, dar subit devenind tăioase în preajma porții adversarului. Virful floretei este asigurat de acest Dumitrache, jucător cu mișcări fine, pătrunzător cu o tenice, sponsan ca lumina, curajos ca un... corsar.

Tot acest esafodaj uman, pe care mi-am permis să-l asemui cu o floretă, a funcționat ireproșabil duminică la Constanța. Țelul pe care și l-a propus Dinamo București — titlul de campioană a țării — îi este la îndemînă, cu condiția esențială ca pe floreta dinamovistă, eiceleță cu fineță de antrenorul Nicușor, să nu apară nici o pată din rugina lenei, inginfării, mulțumirii de sine, de greu de înlăturat atunci cînd a apucat să muște din carnea ofelului.

Nicolae SOARE

BÎRNA DIN OCHIUL TĂU...

Mai totdeauna, după un meci de fotbal, reprezentanți ai celor două echipe combatante abeq ieșite din arenă, deschidă o anumită ușă (nu inscripția : „Cabina arbitrilor“), în dosul căreia cei trei fii de arbitraj. Scopul oficial al prezenței lor este rîdicarea legitimațiior jucătorilor. Prilejul, însă este transformat adesea în comentarii (firești) legate de calitatea spectacolului încheiat, de balansul celor două teleuri pe teren, de modul cum s-au înțeles arbitrii pe teren. Discuțiile pot fi molcome sau dinamice, argumentate sau nu, obiective sau dimpotrivă, mînate de un omenesc (și decît explicabil) sentimentalism. Cadrul e-a banalizat la rîsul normal și forțat. Această realitate ne-a îndemnat să ne oprim puțin asupra stilului de joc al actualului lider, admirabil inzestrat în toți componenții echipei și exprimat în teren mai cu seamă prin marea personalitate a internaționalilor de care dispune.

Concepția de joc a dinamoviștilor bucureșteni se face remarcată prin întuirea principalelor mijloace de execuție ale fotbalului modern — tehnică individuală ridicată, lucidiiate și organizare semnifică, perfecțiuni tactice de rezolvare a momentelor de apărare și atac, calm și omogenitate — toate îmbinîndu-se armonios și aplicate în folosul intereselor echipei și al spectacolului sportiv. Stilul dinamoviști (îi numesc așa pentru că mi se pare a fi, deocamdată, propriu numai echipei Dinamo București) mi-a amintit duminică de elasticitatea, eleganța, eficacitatea unei floretе bine mînuite. „Garda“ o dăruiește grupul de apărători, ai căror principal atu îl reprezintă siguranța și soliditatea, suficiente în general pentru a suplini unele asperități în tehnica individuală a fundașilor. Prinsă derabil, lama floretei își arată cele patru fațete ale sale, șclipind prin virtuțile tehnice ale cvartetului Gherghel — Dinu — Nunweiller VI. — Lăcescu, plăcute la privit în mișcări terenului, pentru toată lumea, dar subit devenind tăioase în preajma porții adversarului. Virful floretei este asigurat de acest Dumitrache, jucător cu mișcări fine, pătrunzător cu o tenice, sponsan ca lumina, curajos ca un... corsar.

Tot acest esafodaj uman, pe care mi-am permis să-l asemui cu o floretă, a funcționat ireproșabil duminică la Constanța. Țelul pe care și l-a propus Dinamo București — titlul de campioană a țării — îi este la îndemînă, cu condiția esențială ca pe floreta dinamovistă, eiceleță cu fineță de antrenorul Nicușor, să nu apară nici o pată din rugina lenei, inginfării, mulțumirii de sine, de greu de înlăturat atunci cînd a apucat să muște din carnea ofelului.

Nicolae SOARE

PLOIEȘTI. Trei jucători ploieșteni, Moraru, Dincuță și Cotigă, îl înconjoară pe portarul ieșean Constantinescu. Acesta însă va reuși să respingă balonul (Fază din meciul Petrolul — Politehnica Iași 2—1)

Foto : ION POPESCU

GRESELI FLAGRANTE. În minutul 15 Libardi a șutat de la 18 m. și mingea se îndrepta către colțul porții apărate de Rămureanu. Cu o mișcare scurtă, Dan a ridicat brațul și mingea s-a oprit amortizată. Era clar pentru toată lumea că Dan comisese henț în careu. Așteptam să auzim fluierul arbitrului Ioan Rus. Dar, stupoare! Arbitrul a lăsat jocul să continue. De altfel și în minutul 45 conducătorul jocului a greșit flagrant, dînd o decizie inversă la un fault comis de Codreanu asupra lui Georgescu. În urma loviturii libere executate de către rapidistul Dumitru, Lupescu a reluat mingea în gol.

DE CE NU EXCELENT ! Meciul de la Cluj s-a bucurat de un arbitraj excelent, am fi apreciat noi dacă nu ar fi existat acea eroare din minutul 45 : Oprea a executat o lovitură liberă de la mai bine de 30 de metri, trimițînd balonul peste fundașii centrali orădeni. Barbu, avansat deci, în poziție de ofsaid, (au văzut și spectatorii !) a înscris pentru echipa sa care a luat pentru a doua oară conducerea, Tușierul I. Hrisafi n-a semnalizat (? D. Dar nici arbitrul de centru, **V. Pădureanu.** Și nici nu putea să observe din moment ce la o asemenea execuție a deciziei sale nu se afla pe linia ultimului apărător.

Scuze nu pot exista ! Așa că...